

## «Εύκολη είναι άραγε η ζωή;»

Μια φορά σε ένα μικρό ελληνικό χωριό ζούσε ένας νεαρός άντρας, ο Δημήτρης, που είχε μεγάλα όνειρα και φιλοδοξίες για το μέλλον του. Ήξερε πως κάποια μέρα θα ανοίξει τα φτερά του και θα ακολουθήσει το δικό του μονοπάτι στη ζωή όσο δύσκολο ή εύκολο θα είναι αυτό. Πάντα είχε όμως στο μυαλό του τρεις αξίες: την ευθύνη, την αξιοπρέπεια και το χρέος του καθενός ανάλογα με τις επιλογές του.

Νέος όπως ήταν, ονειρευόταν να φύγει από το χωριό του και να πάει να ζήσει μια καλύτερη ζωή στην πόλη. Τελειώνοντας το σχολείο όμως συνειδητοποίησε πως η οικογένειά του τον χρειάζονταν πραγματικά. Η μαμά του ήταν βαριά άρρωστη και ο μπαμπάς του γερνούσε. Τότε κλήθηκε να αντιμετωπίσει ένα δίλημμα: Να φύγει στην πόλη και να ζήσει μια καλύτερη και πιο άνετη ζωή ή να μείνει στο χωριό και να φροντίσει την οικογένειά του. Τότε του πέρασε αστραπιαία η φράση του Νίκου Καζαντζάκη που είχαν μάθει στο σχολείο: κάθε επιλογή έχει και το κόστος της. Μετά από πολλή ώρα σκέψης αποφάσισε να μείνει στο χωριό. Τα χρόνια περνούσαν και ο Δημήτρης είχε μεγαλώσει πια. Ήταν υπερήφανος που είχε καταφέρει να κρατήσει ενωμένη την οικογένειά του. Όλα πήγαιναν καλά ώσπου κλήθηκε να αντιμετωπίσει ακόμα ένα πρόβλημα.

Είχαν φτάσει στο χωριό ξένοι στρατιώτες με σκοπό να πάρουν τα εδάφη. Ζητούσαν από τους κατοίκους να υπογράψουν κάποια χαρτιά για την παράδοση των εδαφών. Όταν ήρθαν σπίτι του και τον πίεσαν να υπογράψει αυτός ξανάφερε στο μυαλό του τη φράση του Ν. Καζαντζάκη: Δεν φοβάμαι τίποτα, δεν ελπίζω τίποτα, είμαι λεύτερος. Αποφάσισε τότε να μην υπογράψει και με αξιοπρέπεια και σεβασμό να παλέψει για την ελευθερία του. Το ίδιο βράδυ οι στρατιώτες επιτέθηκαν στο χωριό. Κάποιοι χωριανοί, ανήμποροι όπως ήταν παραδόθηκαν. Ο Δημήτρης πάλεψε ηρωικά με νύχια και με δόντια αλλά τελικά πιάστηκε αιχμάλωτος.

Ο Δημήτρης πέρασε το μήνυμα της αξιοπρέπειας, της ευθύνης και του χρέους. Θυσιάστηκε για την οικογένειά του, την πατρίδα του και όχι για τον εαυτό του. Όπως στο βιβλίο του Νίκου Καζαντζάκη, ο Χριστός ξανασταυρώνεται, που θυσιάστηκε για το καλό των άλλων. Η ζωή του Δημήτρη πέρασε σαν τη ζωή ενός σκουληκιού που έφτιαξε το κουκούλι του, βγήκε σαν πεταλούδα και άνοιξε τα φτερά του, δυστυχώς όμως έζησε για λίγο, όπως οι πεταλούδες άλλωστε. Ο Δημήτρης πήρε παράδειγμα από τον Ν. Καζαντζάκη κι εμείς θα κάνουμε το ίδιο.